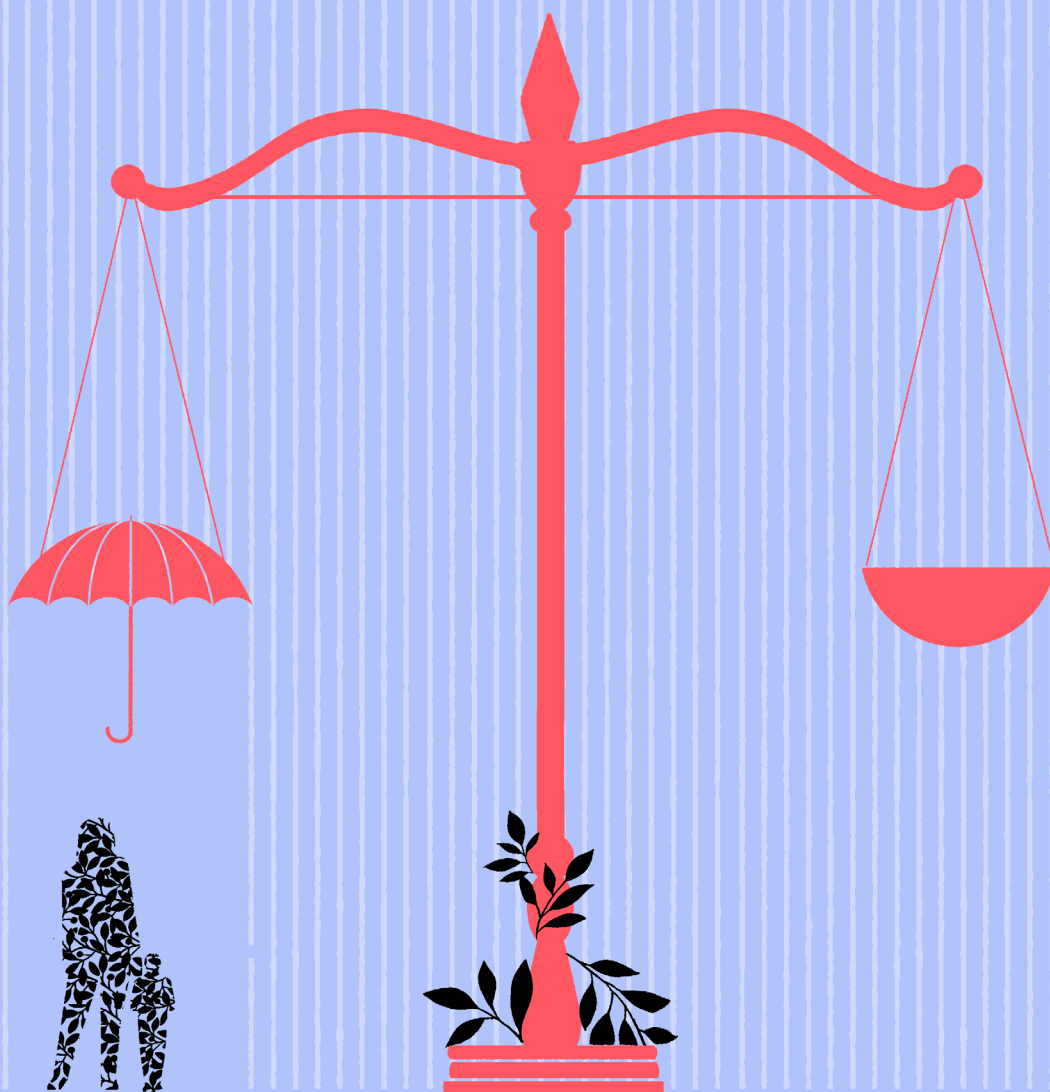

L'improcedent

Dossier informatiu en defensa dels drets de les persones

Tardor 2024
4.000 exemplars

Violència masclista i lluita pel dret a la vida

Malauradament, la violència masclista és una de les xacres que viu la nostra societat i que atempta contra els drets fonamentals i la vida de tantes dones, només pel fet de ser dones. Els darrers anys, grans manifestacions i nombroses accions han posat en primer pla que les dones n'estan fartes, que la vergonya ha de canviar de bàndol o que només sí és sí. Cada cop són més les que denuncien públicament aquesta violència, una acció no exempta de dificultat, però que ajuda a donar visibilitat i a continuar conscienciant la societat. Casos com el del petó no consentit a la futbolista Jenni Hermoso, o el de Gisèle Pélicot, drogada i violada per desenes d'homes, evidencien que en tots els entorns es pateixen situacions d'abús i agressions intolerables.

Però les arrels d'aquesta xacra inserida dins una societat de pensament patriarcal costen d'arrencar. La violència es filtra arreu i en tots els àmbits, des de les institucions fins a l'àmbit mèdic, el familiar o el laboral. I comencen pels micromasclismes i totes aquelles violències –en plural– que no sempre són evidents, pel (mal)tracte que reben algunes dones, per les feines que se'ls atribueixen o que no se'ls reconeixen, per les diferències salarials que marquen bretxes injustificables, fins a arribar a tots els tipus d'agressions (físiques i psíquiques) que atempten contra elles. No queda espai per

gaudir d'entorns segurs?

Judicialment, s'ha avançat en legislar de manera més contundent per augmentar precisament la protecció cap a les víctimes davant de qualsevol agressió o abús, tot i que massa sovint el procés de revictimització pel qual passen moltes dones les fa desistir de travessar un camí feixuc on, a més, hi ha un intercanvi de responsabilitats que ha fet que de vegades s'eximeixi inclús a l'agressor amb l'argument d'una pretesa exageració de la víctima. La *Llei orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere* estatal reconeix la violència masclista com una violació dels drets humans i com una manifestació clara de la discriminació i desigualtat entre homes i dones i inclou mesures per combatre-la en diversos àmbits, com el laboral, el familiar i el penal. Existeixen jutjats creats específicament per abordar casos de violència masclista i l'obligatorietat dels plans d'igualtat i protocols antiassetjament a les empreses haurien d'ajudar a posar fre a algunes actituds intolerants i perilloses.

Però el camí és llarg i perquè canviï cal també un canvi de mentalitat. Mentrestant, i des de l'àmbit legal, es poden aplicar mesures que, si més no, ajudin a pal·liar alguns dels efectes d'aquesta violència sense fi. El dret pot ser una eina molt potent. I més si del que es tracta és de preservar el dret a la vida. ●

Quan la feina té nom d'abús i agressió

Joana Badia Rion

Advocada laboralista del Col·lectiu Ronda

Malgrat que les situacions diverses de violències encara són una realitat quotidiana en els entorns laborals, la legislació reconeix un conjunt de drets que està bé conèixer com a possibles mecanismes de protecció

L'entorn laboral és una part més de la realitat social i, com a tal, reflecteix aquelles situacions que es donen en altres entorns. La violència masclista és una xacra i la veritat és que a tots els sectors laborals les treballadores estan exposades a patir, d'una manera o d'una altra, abusos derivats de la concepció masclista del treball. Una violència que es pot patir en forma de discriminació -començant per la bretxa salarial o per un acomiadament en cas d'embaràs-, però també quan, pel fet de ser dones, es menyspreen les nostres opinions o es limita i dificulta la nostra carrera. O en forma d'assetjament sexual, quan companys o càrrecs superiors busquen una relació no consentida.

Malgrat l'obligatorietat de les empreses de més de 50 persones treballadores de definir plans d'igualtat i de totes les empreses de tenir protocols d'assetjament efectius, la realitat és que encara estem lluny d'assolir un respecte ple en aquests entorns. Sortosament, existeixen un conjunt de drets en l'àmbit laboral per a totes les víctimes de violència masclista que val la pena tenir en compte per a aquestes situacions. Conèixer-los i reclamar-los és el primer pas si som víctimes d'aquesta violència que tenyeix, massa sovint, entorns com el laboral.

DRET A LA MOBILITAT GEOGRÀFICA I AL CANVI DE CENTRE DE TREBALL

Les treballadores víctimes de violència tenen dret a sol·licitar el trasllat a un altre centre de treball de la mateixa empresa amb preferència a l'hora d'ocupar un nou lloc que estigui vacant, del mateix grup professional o categoria equivalent. El trasllat tindrà una durada de sis mesos, període durant el qual s'ha de reservar a l'afectada el lloc de treball que ocupava anteriorment. Transcorregut aquest període, la treballadora podrà optar per recuperar l'antic lloc de feina o romandre al nou.

ADAPTACIÓ DE LA JORNADA LABORAL I REDUCCIÓ DEL TEMPS DE TREBALL

Les víctimes de violència masclista poden

sol·licitar la modificació i adaptació de la jornada laboral, ja sigui per mitjà de la reducció de les hores de treball (amb la reducció salarial equivalent), d'adaptar l'horari o d'acollir-se a la possibilitat de fer una jornada flexible.

SUSPENSIÓ DE LA RELACIÓ LABORAL AMB RESERVA DEL LLOC DE TREBALL

També tenen dret a suspendre temporalment el contracte de treball si és necessari per garantir la seva protecció. Durant aquest temps, la treballadora tindrà la reserva de la plaça i l'empresa no podrà acomiadar-la. Aquesta suspensió pot tenir una durada inicial de sis mesos, prorrogables fins a divuit mesos si es demostra la necessitat de continuar amb la mesura. Durant aquest temps, percebrà la prestació per desocupació.

EXTINCIÓ DEL CONTRACTE DE TREBALL

En els casos en què la treballadora hagi d'abandonar la feina a causa de la situació de violència, podrà sol·licitar l'extinció del contracte de treball: serà considerada una baixa voluntària justificada, i percebrà la prestació per desocupació o, si s'escau, accedirà a la modalitat de jubilació anticipada.

ACOMIADAMENT NUL

Els acomiadaments sense causa que vulneren drets fonamentals que afecten treballadors i treballadores en situacions especialment protegides o que es configuren com una reacció empresarial a la pretensió del personal contractat d'exercir els seus drets, es consideren, en tot cas, nuls i no merament improcedents (és a dir, que impliquen la readmissió al lloc de treball i el cobrament dels salaris deixats de percebre). Es consideren doncs nuls els acomiadaments sense justificació quan afectin víctimes de violència masclista que hagin exercit alguns dels drets relacionats amb la seva protecció.

PERMISOS LABORALS RETRIBUÏTS

Les víctimes de violència masclista tenen dret a absentar-se del seu lloc de treball sense repercussió

salarial per poder atendre assumptes relacionats amb la seva situació, com ara comparèixer en judicis, acudir a centres d'assistència o fer tràmits administratius.

DRET A LA FORMACIÓ PROFESSIONAL

Per facilitar la integració o reintegració al mercat de treball i millorar les competències personals, les víctimes de violència masclista tenen preferència en l'accés a programes de formació professional

i ocupació promoguts per les administracions públiques.

INCENTIUS PER A L'AUTOOCUPACIÓ

Les víctimes de violència masclista que optin per emprendre un negoci tenen accés a mesures especials de suport, com ara bonificacions en les quotes d'autònoms i accés prioritari a subvencions i ajuts destinats a l'emprenedoria.

PROTECCIÓ DAVANT DE RISCOS LABORALS

Les víctimes tenen reconegut el dret a una avaluació específica de riscos del seu lloc de treball per garantir que les condicions laborals no posin en perill la seva seguretat personal.

PERMÍS DE RESIDÈNCIA I TREBALL PER A VÍCTIMES ESTRANGERES

Si la víctima de violència masclista és estrangera en situació irregular a l'Estat espanyol, té dret a sol·licitar un permís de residència i de treball per circumstàncies excepcionals. Aquest permís també es pot estendre als fills a càrrec seu.

PRESTACIÓ PER VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Les dones reconegudes com a víctimes de violència masclista tenen dret a sol·licitar una prestació econòmica específica –consistent en un pagament únic equivalent a sis mensualitats de la prestació per desocupació– en aquells casos en què s'acrediti no disposar de rendes pròpies superiors en còmput mensual al 75% del Salari Mínim Interprofessional i es disposi d'un informe dels serveis públics d'ocupació que acreditin especials dificultats per accedir a l'ocupació. Alternativament, es considera prioritari que tinguin accés als programes de rendes actives d'inserció i de rendes bàsiques d'inserció. Per la seva banda, les empreses que contractin víctimes de violència masclista tenen accés a una sèrie de bonificacions i subvencions. Per exemple, s'apliquen reduccions a les quotes a la Seguretat Social per als ocupadors que formalitzin contractes indefinits o temporals amb dones en aquesta situació. ●

Les víctimes de violència masclista tenen dret a suspendre temporalment el seu contracte de treball per garantir la seva protecció, sense ser acomiadades

**Prestacions
i ajuts per
intentar
compensar el
dany causat**

La Seguretat Social preveu mecanismes per evitar que les agressions masclistes no afectin en la cotització laboral i en les pensions de les víctimes i perquè els agressors no treguin rèdit en aquests àmbits de les seves accions

Sílvia Vázquez Rigual

Advocada especialista en Seguretat Social de Col·lectiu Ronda

En matèria de Seguretat Social, les víctimes de violència masclista disposen d'un conjunt de mesures garantistes que intenten pal·liar els efectes patits. En molts casos, però, són insuficients per protegir i compensar les dones que han estat objecte d'aquests abusos i agressions, perquè els problemes que se'n deriven van molt més enllà, amb conseqüències sobre la salut mental, que els impedeixen desenvolupar amb normalitat l'activitat laboral derivada de les situacions viscudes i, en molts casos, es veuen obligades a sol·licitar una incapacitat permanent.

Val a dir, però, que els informes que la sanitat pública dispensa a les dones que acaben sent ateses per les seqüeles de les agressions patides no acaben de posar l'èmfasi que caldria en els traumes que arrossegueu o no identifiquen com a tal la violència masclista viscuda, la qual cosa dificulta l'accés de la víctima a una incapacitat o pensió per aquesta causa i li impedeix gaudir dels drets que li corresponen.

Les mesures que dispensa la Seguretat Social, que comprenen des de prestacions econòmiques fins a ajuts en matèria de pensions, estan destinades a pal·liar el dany sofert, que mai podrà ser reparat del tot, però poden ajudar a fer el camí més planer després de la situació viscuda.

COTITZACIÓ I BENEFICIS ESPECIALS PER ALS INGRESSOS

El primer que cal remarcar és que la Seguretat Social té en compte com a període de cotització

efectiva aquell que es deriva de la possible suspensió del contracte laboral per part d'una persona treballadora que es vegi obligada a abandonar el seu lloc de treball a conseqüència de ser víctima de violència masclista. Això significa que aquest lapse de temps es té en compte per a les prestacions de la Seguretat Social de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, naixement i cura de menor, atur i cura de menors afectades per càncer o altres malalties greus.

En el cas que es requereixi l'ingrés mínim vital –la prestació dirigida a prevenir el risc de pobresa o exclusió social de les persones que no disposen de recursos econòmics bàsics– s'estableixen un conjunt de beneficis per a les víctimes de violència masclista. D'una banda, no s'exigirà el compliment del requisit d'edat ni el d'haver iniciat els tràmits de separació o divorci quan la víctima estigui unida a una altra persona per vincle matrimonial o com a parella de fet. En segon lloc, s'elimina l'acreditació del compliment del requisit general d'haver tingut residència legal i efectiva a l'Estat espanyol de manera continuada i ininterrompuda durant almenys l'any immediatament anterior a la data de presentació de la sol·licitud. També flexibilitza l'acreditació de la residència legal a l'Estat espanyol i, finalment, considera com a unitat de convivència monoparental, a l'efecte de la percepció del complement de monoparentalitat, la formada exclusivament per una dona que ha patit violència de gènere i un o més descendents ►

► fins al segon grau, menors d'edat, sobre els quals tingui la guarda i custòdia.

També es preveu que la víctima no hagi de mantenir el dret a l'assistència sanitària associat al del seu agressor. Per garantir el principi de protecció integral de la víctima, l'Institut Nacional de la Seguretat Social li reconeixerà la titularitat del dret a l'assistència sanitària i podrà estendre'l a les seves filles i fills.

PENSIONS DE VIDUÏTAT I ORFANDAT I JUBILACIÓ ANTICIPADA

L'extinció de la relació laboral de la dona treballadora a conseqüència de ser víctima de violència masclista permet accedir a la modalitat de jubilació anticipada involuntària, sempre que es compleixin la resta dels requisits que estableix la norma.

En el moment de la separació judicial o el divorci (mitjançant sentència ferma o arxivament de la causa per extinció de la responsabilitat penal per mort) tindran dret a la pensió de viduïtat amb independència de ser creditors o no de la pensió compensatòria.

En cas de mort de la dona víctima de violència masclista, l'agressor condemnat per un delictes d'homicidi, o de lesions, no podrà percebre una pensió de viduïtat ni se li abonarà la pensió d'orfandat de la qual puguin ser beneficiaris els seus fills menors d'edat. De la pensió de viduïtat que en el seu cas hagi pogut correspondre a l'agressor se'n beneficiaran els orfes, o els titulars de la pensió en favor de familiars, per mitjà d'un increment en la quantia de la seva pensió.

Pel que fa a l'orfandat, es millora la quantia d'aquesta pensió absoluta, que passa del 52% al 70% en els casos de manca de rendes (rendiments inferiors al 75% del salari mínim interprofessional) dels membres de la unitat familiar de convivència; i introdueixen un increment del conjunt de pensions d'orfandat en el cas d'existència de diversos beneficiaris, en permetre's arribar al 118% de la base reguladora (que fins aleshores era el 100%) i establir-se una garantia d'import mínim conjunt. També es preveu una nova prestació d'orfandat per als casos en els

quals, per absència o insuficient cotització de la mare morta a conseqüència d'un acte de violència contra la dona, els orfes absoluts no tinguin dret a pensió d'orfandat. Per a aquests supòsits la prestació es calcula aplicant un percentatge fix (20% amb caràcter general o 70% en els casos de manca de rendes) sobre la base mínima de cotització del règim general. Així mateix, es permet arribar al 118% de l'esmentada base reguladora en el cas de diverses persones beneficiàries d'aquesta nova prestació.●

L'extinció de la relació laboral de la treballadora objecte de violència masclista permet accedir a la modalitat de jubilació anticipada involuntària

Quan l'agressor és a casa

La legislació vigent preveu diverses mesures perquè les víctimes de violència contra les dones i les menors a càrrec seu no hagin de viure sota amenaça permanent en l'àmbit domèstic, un cop es denuncia la situació

Esther Costa Rosell

Advocada de Dret Civil i de Família a Col·lectiu Ronda

L'àmbit domèstic és un dels que evidencia que la violència masclista opera dins la quotidianitat i la podem patir en l'esfera més íntima, dins de casa. I encara que sigui portes endins, sí que es veu, sobretot per mitjà de l'augment de denúncies. La *Llei de mesures de protecció integral contra la violència de gènere* i el Codi Civil regulen aspectes com la guarda, les custòdies, les pensions alimentàries i altres qüestions quan la violència masclista arriba a l'entorn familiar.

Els darrers anys s'han anat incrementant les mesures que apliquen els jutjats especialitzats en violència sobre les dones, que aborden tant els aspectes civils com els penals en aquest àmbit per prioritzar la seguretat de les víctimes, dels seus fills i restringir els drets familiars i parentals de l'agressor, en pro de garantir una protecció més efectiva. En qualsevol cas, cal continuar assolint més competències en més jutjats, sobretot en els procediments que s'atenen en organismes que són mixtes i que queden col·lapsats sense poder atendre els casos més urgents com es requeriria.

En dret de família, s'estableix que les víctimes de violència de gènere tinguin dret a assistència jurídica gratuïta amb independència dels mitjans i recursos dels quals disposin, i que sigui el mateix advocat d'ofici qui tramiti tots els assumptes relacionats amb el cas (divorci, execucions, temes penals). Els fills i filles de mares que en són víctimes tenen dret a l'escolarització immediata.

Les denúncies per violència masclista poden donar lloc al fet que el jutjat de guàrdia adopti mesures civils urgents (guarda i custòdia, règim de visites, aliments, ús del domicili...), a més de mesures

cautelars penals, que hauran de ser ratificades pel jutjat civil sempre que es presenti demanda en trenta dies.

En cas de divorci, quan realment hi ha indicis de violència masclista, la prohibició de custòdia compartida és clara i respectada pels tribunals. Així i tot, en el cas d'existir una sentència condemnatòria es donen casos on aquesta custòdia torna a ser compartida un cop extingida la responsabilitat penal. La llei també estableix que no hi haurà règim de comunicació i visites en els casos de violència, si bé, excepcionalment, permet als jutges, de forma raonada, establir unes trobades, en alguns casos supervisades en centres especials que massa sovint també estan saturats. En aquests règims de visites és on, malauradament, es fa servir als fills per fer mal a la mare (el que coneixem com a violència vicària).

Finalment –i d'acord amb la llei 17/2020, del 22 de desembre, del dret de les dones a l'erradicació de la violència masclista– es garanteix un conjunt de drets per restituir el projecte de vida de les dones i els seus infants que han patit violència masclista, en forma de serveis d'atenció i acolliment d'urgències i recuperació, així com de serveis substitutoris de la llar. L'objectiu dels recursos residencials que alguns ajuntaments i institucions disposen és l'acolliment i recuperació integral de les dones i dels fills i filles a càrrec que hagin hagut de marxar del domicili i no tinguin recursos personals o econòmics per fer front a aquesta situació. I malgrat totes les previsions legals, no sempre s'acompleixen les mesures per la manca de mitjans tant en l'àmbit judicial com en l'assistencial. ●

Paula Callejas Laporta, advocada
penalista de Col·lectiu Ronda

**“Molt pocs jutges són capaços
d’incorporar una visió amb
perspectiva de gènere”**

Anaïs Borràs

Quines són les principals tipologies de delictes dins de la violència masclista que es tracten més sovint des del Col·lectiu Ronda?

Principalment, tractem delictes relacionats amb la llibertat sexual i el maltractament físic i psicològic, que inclouen amenaces, coaccions, vexacions o insults. A més, ara totes aquestes violències es produeixen també en l'àmbit digital. Per això, últimament ens trobem sovint amb delictes com la revelació de secrets per mitjà de la publicació de vídeos íntims mitjançant les xarxes socials.

Com han impactat les noves tecnologies en les formes de violència masclista?

Han ampliat el ventall de possibilitats per fer mal a la parella. Abans, per amenaçar o coaccionar algú, calia una proximitat física. Ara es pot fer des de la llunyania. Fins i tot en casos on la dona ha marxat de casa per protegir-se, les xarxes socials permeten que pugui continuar rebent intimidacions i vexacions. Per tant, costa una mica més lluitar-hi. Si és convenient, sempre recomanem que les dones bloquegin el seu agressor i canviïn les contrasenyes dels seus dispositius. En casos de violència masclista, el bloqueig és essencial per a la seva seguretat, però aquest simple gest sovint costa molt. Per exemple, moltes dones senten que, pel fet de tenir fills en comú, han de mantenir el contacte amb el seu agressor. Ara bé, un cop s'ha demostrat una situació d'assetjament, cap jutge pot obligar a mantenir aquest contacte ni tan sols per informar sobre els fills.

El sistema judicial està evolucionant al mateix ritme que ho fan les noves tecnologies?

No, ni el sistema judicial ni el legal. Les lleis van sempre tard, la societat avança molt més de pressa. Tot i això, com a mínim tenim esperança perquè s'avança, però poc a poc. Per exemple, s'ha fet la famosa llei del "només sí és sí", que era necessària. Era un clam social que es deixés de dir *abús* quan tot és una agressió o bé que s'establiessin certs agreujants que abans no es tenien en compte. La submissió química, per exemple, era un abús sexual i no una agressió, quan és un fet totalment premeditat. Per tant, era una llei del tot necessària, però ha arribat ►

► tard. Ara bé, després et trobes amb el sistema judicial que està portat per persones amb els seus propis criteris que, malauradament, a vegades comporten biaixos a l'hora d'interpretar les proves o les declaracions. Encara ens trobem amb sentències d'absolució d'una violació perquè consideren que un petit flirteig a l'inici ja implica un consentiment posterior. Això passa. És per aquest motiu que deia que va més de pressa la societat que les lleis o que els jutges a l'hora d'aplicar-la.

Consideres que les titulars dels jutjats aborden la violència masclista sense perspectiva de gènere?

Sí, exacte, precisament és això. Falta perspectiva de gènere i falta mirar més enllà. Sovint aquests jutges que enjudicien fets tan greus són d'una generació ja antiga, d'edat elevada. Pocs són capaços d'incorporar una visió amb perspectiva de gènere, d'entendre que el que abans es considerava correcte ara ja no ho és. Tot i que n'hi ha algun que sí que ho entén, generalment els costa molt fer aquest canvi de visió. Al Tribunal Suprem, alguns jutges ja estan emetent sentències amb perspectiva de gènere, i tenen en compte que, si hi ha discrepàncies entre la primera declaració de la víctima i la seva declaració durant el judici, no implica que estigui mentint. Més aviat, el trauma de l'experiència viscuda pot provocar aquestes contradiccions que, en realitat, no ho són. Això ja comença a ser reconegut en la jurisprudència del Suprem. A poc a poc, s'avança, però encara ens queda un llarg camí per recórrer.

De quines eines o recursos disposen les dones actualment, en matèria judicial, per fer front a la violència masclista?

Les dones víctimes de violència masclista, tinguin els ingressos que tinguin, tenen dret a justícia gratuïta. A banda, judicialment, un avenç important ha estat la creació d'una ordre d'allunyament específica per a dones maltractades. És complicat que s'atorguin perquè s'ha d'apreciar un risc que a vegades els jutges no veuen. Ara bé, quan es fa una bona argumentació i es concedeixen, aquesta mesura busca protegir els drets de la víctima i proporcionar-li tranquil·litat psicològica, evitant que l'agressor s'hi pugui acostar. El procediment judicial acostuma a ser inicialment ràpid, tot i que després el procés penal sempre acaba sent lent. Especialment, quan l'agressor viu amb la víctima, es prenen mesures urgents per protegir la mare i els menors a càrrec. Quan no hi ha aquest risc, perquè la violència és a través de les xarxes –per exemple– el procés també va relativament de pressa, però ja no és una urgència de treure aquella persona de casa. També es dicten mesures civils envers la pensió i la guarda dels nens dins de la mateixa ordre d'allunyament. Aquest conjunt de mesures representen un avenç important en la protecció de les víctimes de violència masclista.

Quin és el vostre rol des de Col·lectiu Ronda?

El nostre principal rol, quan una dona que ha patit violència de gènere es posa en contacte amb nosaltres, és oferir-li suport des del primer moment. El primer que fem és tranquil·litzar-la i assegurar-li que no està sola. Recomanem buscar suport psicològic i familiar. En l'àmbit judicial, ens ocupem de la part tècnica: l'acompanyem per interposar la denúncia als Mossos d'Esquadra o bé presentem directament una denúncia per escrit als jutjats. Durant tot el procediment, oferim suport continuat, recollim proves i portem el cas amb el màxim rigor per garantir que es pugui seguir el procés amb solidesa i seguretat. ●

Produeix:

Directa

directa.cat

Riera d'Escuder,38,
nau 1, planta 1
08028 Sants (Barcelona)
935 270 982 | 661 493 117
directa@directa.cat

Coordinació:
Mar Valldeoriola Picanyol,
Míriam Blàzquez i Carla Benito

Edició:
Eloi Latorre

Correcció:
Miriam Tijani

Portada i maquetació:
Maria Conill

Edita:

 Collectiu Ronda

cronda.coop

BARCELONA
Trafalgar, 50-52, baixos
932 682 199

CERDANYOLA DEL VALLÈS
Rbla. de Montserrat, 12, baixos
935 942 086

GRANOLLERS
Pl. de Josep Maria
Folch i Torres 12, 1r-C
938 708 742

MATARÓ
Palmerola, 12, 2n
937 982 804

MOLLET DEL VALLÈS
Rambla Nova, 26, 1r
935 933 346

RUBÍ
C. Josep Serra, 15, 1r 4a
936 999 761

TARRAGONA
Rambla Nova, 37, 3r-2a
977 232 244

TERRASSA
Rambla d'Egara, 111, 2n
93 780 22 88

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Sant Fèlix, 31
93 817 55 95

MADRID
C. Princesa, 7, 1r-2a
914 293 170